

Dávka kávy i inspirace v jednom ránu

Přednáška začíná o půl deváté. Kreativní start do dne přinášejí organizátoři Inspirativního rána jednou měsíčně

Z VLASTNÍCH ZDROJŮ. Z grantů organizátoři zajišťovali návštěvníkům ke kávě i občerstvení. Letos už peníze z grantu nemají, proto jsou Inspirativní rána bez snídaně. „Někdy ale doneseme například domácí jablka nebo jsem taky před Vánoci upekla perníčky,“ říká Tereza Řezníková. Foto: Deník/Lubomír Stehlík a archiv organizátorů Inspirativních rán

TEREZA KOLÁŘÍKOVÁ

Brno – Káva jako ovoce. Jak být kreativní, jiní a přitom stejní. Quo vadis, folklor. To je jen zlomek témat, která přednášejí hosté na Inspirativních ránech v Moravské galerii v Brně. Jejich čtyřem organizátorům patří další díl seriálu Deníku Rovnost Společná vášeň.

Ranní setkání, na nichž se návštěvníci nejen dozvědí zajímavé věci při šálku kávy, ale hlavně se nechají inspirovat, pořádají organizátoři Inspirativních rán téměř dva roky. První, tehdy ještě pod názvem Kreativní ráno, bylo v dubnu 2013. Příprava trvala tři čtvrtě roku. „Zabralo to hodně času, než jsem dal dohromady vizi i tým. Sehnali jsme story, sponzory a napsali

granty. Měli jsme tři možnosti, kde se budou rána konat, ale Moravská galerie nabídla nejlepší podmínky,“ říká zakladatel brněnských Inspirativních rán Matuš Labanc. Prvními přednášejícími hosty byli zakladatelé Baru, který neexistuje, a hned přilákali velké množství návštěvníků.

Od té doby se v Moravské galerii konají jednu středu v měsíci všechny ranní přednášky. „Je to spíše setkání, na kterém se návštěvníci mohou dozvědět něco nového prostřednictvím člověka, který přednáší. Můžou získat kontakty, poznat nové lidi. Je to inspirace, nakopnutí do dalšího dne,“ vysvětluje šestadvacetiletý Slovák.

Právě v Bratislavě, kde studoval, viděl podobný nápad u spolužáků. Pak začal studovat v Brně a rozhodl se, že i v tomto městě by si inspirující přednášky našly své místo. „Když jsem v Brně hledal sponzory a snažil se informovat co nejvíce lidí, často jsem dostával odpověď, že to nebude fungovat. Že na půl devá-

tou nikdo nevstane, aby šel dobrovolně na přednášku. A že když fungují jinde, neznamená to, že budou mít úspěch i v Brně. To mě motivovalo ještě víc,“ vysvětluje Labanc.

Návštěvníci, jimiž jsou nejčastěji vysokoškoláci a důchodci, si však kvůli zajímavé přednášce rádi přivstanou. „Průměrně přijde sedmdesát až osmdesát lidí. Termín a jméno hosta lidé zjistí na internetu nebo v Moravské galerii. Pokud je přednášející málo známý, jde si ho poslechnout i jen čtyřicet návštěvníků. Někteří lidé přijdou, ať přednáší kdokoliv. Pak jsou ale takové extrémy, jako na posledním ránu se Stanislavem Gálíkem. Tehdy nám účast na internetu potvrdilo pět set lidí. Museli jsme hledat nové prostory, protože galerie na to nestačila,“ podotýká Tereza Řezníková.

Přednášky se zúčastnilo dvě stě padesát lidí a na poslední chvíli se kvůli obrovskému počtu návštěvníků přesunula do kina Scala.

Granty využívali organizátoři na nákup reklamních předmětů, ale hlavně na snídaně pro příchozí. Na kávu, kterou nabízejí, mají speciálně sponzora. Každé Inspirativní ráno se skládá z přednášky a diskuze. „Když vedu diskuzi, snažím se vždy přivést na situaci, kdy se publikum nebude ptát. Sama si připravuji otázky. Někdy se ale lidé hlásí a nemusím vůbec zasahovat. Je to o složení publika i o hostovi. Ten si občas řídí diskuzi sám. Někdy se zase rozjede samovolná debata už při přednášce,“ poznamenává Marie Rotnágllová.

Známi táhnou víc

Struktura publika se mění podle témat, která organizátoři vybírají. A snaží se, aby byla co nejrozsáhlejší, a všichni si v nich našli něco, co je zaujme. „Zvali jsme k nám například faráře, který mluvil o Noci kostelů, ženu, která cvičí jógu, autora knihy, novináře. Byla taky různá témata z oblasti osobního roz-

voje nebo správné stravování. Jsme také rádi, když lidé posílají tipy, koho bychom měli pozvat,“ dodává Rotnágllová. Na nejznámější hosty chodí nejvíce lidí, ale to podle organizátorů neznamená, že jsou nutně nejzajímavější. „Někdy lidé nenapadne, že by to i tak mohlo být skvělé a inspirativní. Někdy je to ale výhodné, když přijde málo lidí, protože pak je přednáška komornější a návštěvníci mají větší odvahu se v diskuzi ptát,“ poznamenává Pavla Šoukalová.

Všichni čtyři organizátoři studují, studovali nebo pracují v Brně, z něhož také nejvíce čerpají témata. „Vybíráme podle toho, co se v Brně aktuálně odehrává a zaměrujeme se hlavně na brněnské hosty. Chceme ale využít i festivaly a zvát lidi, kteří přijedou do Brna kvůli nim,“ říká Řezníková.

Brno podle nich stále má obrovskou zásobu inspirujících osobností. „Každý člověk zažil něco, čím může ostatní inspirovat,“ myslí si Rotnágllová.

organizátoři

Matuš Labanc
26 let, zahraniční koordinátor na univerzitě, Bratislava
„Nejvíce mě na organizování baví ta inspirativní hra. Můžeme vytvořit něco, co tady ještě nebylo, co lidi obohacuje. Vytvoříme akci a přijde na ni spousta lidí.“

Tereza Řezníková
23 let, studentka, Moravské Prusy
„Líbí se mi, že lidé jsou schopní kvůli tomu přijít. Nejraději mám, když je po přednášce u hosta ještě fronta lidí, kteří se chtějí zeptat nebo poděkovat.“

Pavla Šoukalová
22 let, studentka, Velké Meziříčí
„Líbí se mi, že děláme něco pro druhé. Člověk si s tím dá práci, něco zorganizuje, a pak vidí spokojené tváře těch, kteří přijdou.“

Marie Rotnágllová
23 let, studentka, Brno
„Nejraději mám setkávání s lidmi. Umožňuje mi to vidět, jak je každý člověk úplně jiný, ale neubírá mu to na vlastní kreativitě nebo inspirativnosti. Všichni přinášejí něco, čím ostatní obohatí.“

fáma z oboru

Lidé si podle organizátorů Inspirativních rán zřejmě **myslí, že rádi vstávají brzy**. „Nikdo z toho **není nadšený**, ale jednou za měsíc to zvládáme. Na rozdíl od hostů a návštěvníků **ještě musíme připravit sál**, kávu a občerstvení,“ říká Tereza Řezníková. Už **slyšeli připomínky**, že by Inspirativní ráno mohlo být **posunuto na později** než na půl devátou, ale i **na dřív**. „**Lidé by chtěli přijít, ale musejí do práce. Je to trochu diskriminace pracujících lidí**, ale večer je také hodně akcí,“ dodává Pavla Šoukalová. **Většina návštěvníků kreativně strávených rán jsou studenti vysokých škol**, kteří můžou do školy přijít až později, **a důchodci**. „**Starších lidí** chodí na přednášky asi třetina. Generační rozdíl je znát a je to skvělé,“ myslí si Marie Rotnágllová.

Máte nějakou společnou vášeň? Napište nám na adresu editori.brnensky@denik.cz

Při přednáškách tančí i zpívají

Brno – Po uvedení hosta spustí hudba a přednášející začne tančit. K němu se na pódiu přidávají další, ostatní se pohupují na svých místech. Na Inspirativním ránu to není nic běžného, ale ani neobvyklého. „Přednášející tam může dělat prakticky cokoliv,“ vysvětluje Marie Rotnágllová.

Jedno ranní setkání pozvaná psycholožka dokonce oživila zpěvem. „Povídala o zvládání stresu, dávala rady o uvolnění. Řekla, že jí pomáhá zpěv a začala zpívat. Na plátně k tomu promítala titulky, a tak se všichni přidali a zpívali s ní,“ vzpomíná Tereza Řezníková.

S učitelkou jógy se inspirativní přednáška spojila s workshopem. Zlata Maděric-

ká s přednáškou Quo vadis folklor zase přinesla kalendáře s mladými šohaji na ukádku a všechny se prodaly.

Přednášející s tématem Káva je ovoce dávali kávu ochutnat. „Zajímavá byla i přednáška Vývoj hry není programování. Vždy jsem myslela, že hraní počítačových her není moc kreativní, ale oni tomu dali úplně jiný rozměr,“ popisuje Rotnágllová.

Přednášejí zkušení lidé, ale i takoví, kteří nejsou zvyklí mluvit před velkým publikem. „I když je někdy musíme přemlouvat, jsou nakonec rádi, že si to vyzkoušeli. A děkují nám, protože to pro ně byla skvělá zkušenost. Dvě slečny to vzaly přímo jako výzvu,“ vzpomíná Řezníková. **(kol)**

Bývalá spolužačka organizátorů **Barbora Leskovjanová** o Inspirativních ránech říká:

Zprvu ospalé lidi naplní energií

TEREZA KOLÁŘÍKOVÁ

Brno – Se členy týmu, kteří organizují pravidelná středně Inspirativní rána, se zná z vysoké školy. Barbora Leskovjanová se účastnila už prvního ranního setkání a ráda chodí dál. „Den, který začíná Inspirativním ránem, je vždycky o něco lepší. Minimálně si jej zapamatujeme,“ říká.

Co se vám na Inspirativním ránu líbí nejvíc?

Nálada, kdy jsou všichni ještě tak trochu pomalí a ospalí, ale rádi, že si můžou něco zajímavého poslechnout a odcházejí plní energie.

Skvělá je i různorodost hostů a jejich nadšení.

Co na práci organizátorů zvláště oceňujete?

Jak dlouho tuto akci dělají pořád se stejným, ne-li větším nasazením. Mají z akce pořád radost a stále je vidět, že je organizování baví. Pokračují, i když znovu nedostali grant, to je úžasné. **Chodíte na Inspirativní rána od jejich začátku?**

Byla jsem už na prvním ránu. Moc dobře si je pamatuji. Přišla jsem a čekala, že nás mnoho nebude. Měla jsem velkou radost za organizátory, když jsem uviděla plný sál lidí. Navíc lidí, kteří nepřišli proto, že jsou kama-

rádi organizátorů, ale že je pozvaní hosté a téma Inspirativního rána skutečně zaujaly.

Čím jsou podle vás Inspirativní rána výjimečná?

Čím déle na tyto akce chodím, tím větší mám pocit, že nejsou tak výjimečná. Protože vidím, že kolem už je spousta lidí, kteří jsou aktivní a chtějí něco dokázat. Inspirovat a nechat se inspirovat ostatními, jít za svými sny. Je to dobře. Organizátoři v tom nejsou sami a i po více než dvaceti ránech je pořád koho zvát. O to víc mám Inspirativní rána ráda. Inspirovají lidi a hlavně dokazují, že inspirace je dost.